Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimĕtŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare, Tĕrgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVI.

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare, Tĕrgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 27. Braşovŭ, Sâmbătă, 6 (18) Februarie 1893.

Belcredi şi Hohenwart.

Braşovŭ, 5 Februarie v.

In sĕptĕmâna trecută doi bărbaţĭ de statŭ din cei mai de frunte ai Austriei şi-au serbatŭ aniversarea a 70-a a nascerei lorŭ, fiindŭ călduroşŭ felicitaţĭ de amicii şi soţii lorŭ de principii,

Unulŭ dintrînşii, contele Carol Hohenwart, este şi aḑĭ în deplină activitate, ca şefŭ alŭ importantei partide parlamentare, ce pórtă numele sĕu, pe când celalaltŭ, contele Richard Belcredi, n'a mai luatŭ parte de unŭ şirŭ de anĭ la viaţa publică. Amêndoi au fostŭ miniştri în periodulŭ dela 1865 încóce şi, ceea ce este mai remarcabilŭ, amêndoi suntŭ politicĭ austriacĭ cu direcţiune conservativă federalistă.

Dér mai multŭ, bărbaţii aceştia de statŭ austriacĭ de nuanţă federalistă au jucatŭ unŭ rolŭ în politica monarchiei, care nu a rĕmasŭ fără de înriurire directă séu indirectă şi asupra situaţiunei politice a poporului românŭ din ambele părţĭ ale împărăţiei habsburgice.

Cu deosebire politica de împăciuire a contelui Richard Belcredi, care la 1865 a înlocuitŭ pe Schmerling, a fostŭ de-o însemnătate fatală şi decisivă pentru Românii ardelenĭ. Deşi îşĭ pusese ca ţintă de a face, ca împĕrăţia sĕ fiă dréptă cătră tóte popórele ei, contele Belcredi, încungiuratŭ de conservativii ungurĭ, cei mai marĭ măiestri în intriga politică, se hotărî la 1865 de a sacrifica autonomia Ardealului pentru a uşura împăcarea cu Maghiarii. Elŭ avea o părere nefavorabilă despre Românii ardelenĭ, pe carĭ nu i considera de apţĭ sĕ figureze ca factorĭ la reconstituirea monarchiei pe base conservative-federale. In acésta direcţiune nenorocită ilŭ întărea programulŭ sĕu: de a restabili individualităţile istorice-politice ale regatelorŭ şi ţĕrilorŭ din întréga monarchiă. Din concertulŭ individualităţilorŭ istorice-politice Românii erau eschişĭ, căcĭ după vederile celorŭ dela cârmă ei nu avéu nicĭ unŭ dreptŭ istoricŭ.

Cine dintre noi nu îşĭ aduce aminte de epoca durerósă a dietei fendale din Cluşiu dela 1865 şi de urmările ei desastróse pentru causa română ardelenéscă?

Cu tótă direcţiunea periculósă ce-o luase politica ministrului de statŭ Belcredi pentru Ardélŭ, situaţiunea nóstră politică totuşĭ n'ar fi ajunsŭ póte a fi aşa de tristă şi gravă, cum este aḑĭ, décă pactulŭ cu Ungurii ar fi fostŭ esecutatŭ de elŭ şi décă nu ar fi fostŭ silitŭ, după rĕsboiulŭ dela 1866, sĕ se retragă, fiindŭ înlocuitŭ de saxonulŭ Beust, care n'avea nicĭ o cunoscinţă de raporturile interne din monarchiă, cu atâtŭ mai puţinŭ de ale Ardealului. Belcredi stăruia încă pentru unŭ pactŭ condiţionatŭ cu Maghiarii şi în consecenţă favorisa idea unei uniunĭ condiţionate a Ardélului cu Ungaria; ér străinulŭ Beust vrêndŭ a împăca pe Maghiarĭ cu orĭ-ce preţŭ, le dădu Ardealulŭ necondiţionatŭ pe mâna lorŭ.

Hohenwarth este unŭ federalistŭ mai pronunţatŭ ca Belcredi. Şi programulŭ lui, când a venitŭ la guvernŭ la 1871, a fostŭ reconstituirea Austriei pe basă istorică, dându-se între marginile desvoltării de dreptŭ istorice câtŭ mai mare îndreptăţire diferitelorŭ popóre. Dér Hohenwart a mersŭ unŭ pasŭ mai departe, încercândŭ sĕ restitue pe deplinŭ dreptulŭ publicŭ alŭ regatului Boemiei şi sĕ sgudue astfelŭ basele egemoniei dualiste germano-maghiare. Însĕ n'a pututŭ isbuti. Falanga germană-maghiară l'a rĕsturnatŭ.

Astăḑĭ Hohenwart presidéză unui clubŭ parlamentarŭ compusŭ din micĭ fracţiunĭ de tóte naţionalităţile şi representândŭ astfelŭ unŭ microcosmŭ austriacŭ. Precum scimŭ în acestŭ clubŭ au întratŭ şi deputaţii românĭ bucovinenĭ.

Mai multŭ ca Belcredi a luptatŭ şi luptă Hohenwart în contra centralismului şi a germanisării şi prin acésta şi-a câştigatŭ mulţĭ aderenţĭ în sînulŭ tuturorŭ naţionalităţilorŭ. Politica conservativă a lui Hohenwart însĕ a adusŭ cu sine fără îndoélă, ca cestiunea egalei îndreptăţirĭ naţionale sĕ se opréscă adese-orĭ la jumĕtate drumulŭ. Aşa de pildă ilŭ potŭ saluta aḑĭ Polonii ca pe unŭ sincerŭ şi credinciosŭ amicŭ alŭ lorŭ, cu tóte că ei întrecŭ pe Germanĭ în tendinţele lorŭ de supremaţiă faţă cu Rutenii din Galiţia.

Hohenwart e prietinŭ bunŭ cu contele Taaffe. L'a sprijinitŭ câtŭ a pututŭ în încercările sale mai moderate şi mai modeste de împăcare. In timpulŭ din urmă însĕ s'a mai rĕcitŭ înţelegerea lorŭ pe têrêmulŭ politicŭ, pentru că Taaffe nu vrea sĕ se strice cu Germanii liberalĭ. Dér nu vré sĕ o rupă Taaffe nicĭ cu clubulŭ Hohenwart. Aşa este mersulŭ politicei de aḑĭ, şi Hohenwart cu ai sĕi au mare răbdare.

Hohenwart scie prin urmare sĕ trăiască în pace cu contele Taaffe şi nu de multŭ a declaratŭ, că vré sĕ trăiască în pace şi cu Ungurii, carĭ l'au luatŭ la ochĭ, de când a voitŭ sĕ restabiléscă regatulŭ boemŭ.

Amŭ creḑutu de bine a releva în trăsurĭ generale activitatea politică a lui Hohenwart şi Belcredi, carĭ suntŭ aḑĭ sĕrbătoriţĭ ca „credincioşĭ patrioţĭ austriacĭ," mai alesŭ avêndŭ în vedere, că tocmai în aceste momente se vorbesce atâtŭ de multŭ prin unele foi române de ceea ce s'ar fierbe şi s'ar cóce în Austria pentru popórele monarchiei şi în specialŭ pentru noi Românii.

CRONICA POLITICA.

— 5 (17) Februarie.

Semi-oficiósa „Pol. Corr." publică o corespondenţă din Budapesta în care se ḑice între altele, că **curentulŭ reacţionarŭ**, care a prinsŭ putere în straturile de josŭ ale poporaţiunei **în urma agitaţiunei clericale** a produsŭ mare resensŭ în cercurile inteligenţei din Ungaria fără deosebire de vederĭ de partidŭ. Inteligenţa întrégă a Ungariei, ḑice „Pol. Corr.", sprijinesce cu multŭ zelŭ guvernulŭ şi politica lui bisericéscă şi în urma acésta situaţia politică se limpeḑesce. Posiţia ministrului preşedinte a luatŭ unŭ caracterŭ în tóte direcţiile mai hotărîtŭ şi mai sigurŭ. Ministrulŭ Weckerle, continuă numita fóiă, de aicĭ înainte va merge mai adeseorĭ în Viena, ca sĕ dea informaţii nemijlocite corónei. Contele Kalnoky încă pune mare pondŭ pe aceea, ca opinia publică sĕ nu mai fiă sedusă.

*

In comunitatea slovacă Modor s'a ţinutŭ la 14 l. c. **o adunare publică slovacă**, unde s'au desbătutŭ mai multe cestiunĭ politice. Intre altele, cum este informatŭ „Egyetértés", s'a accentuatŭ, că poporulŭ slovacŭ vré *unŭ statŭ împărţitŭ după naţionalităţĭ, ca Elveţia*. Celŭ mai sĕrbătoritŭ oratorŭ a fostŭ advocatulŭ slovacŭ Dr. Janos *Minich*, care într'o vorbire entusiastă despre suferinţele şi ţinta politică a Slovacilorŭ, a mişcatŭ adêncŭ inimile asistenţilorŭ. După Minich a vorbitŭ cunoscutulŭ naţionalistŭ slovacŭ Milos *Stefanovicĭ*. Oratorulŭ a pretinsŭ, în vorbirea sa, aplicarea

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Reîntorsŭ.

Noveletă, de

Margareta Moldovanŭ.

(Urmare şi fine.)

Lui Doltsch 'i venea năduşelĭ, ca şi când n'ar avea aerŭ destulŭ, — ar fi voitŭ, ca într'unŭ momentŭ sĕ şcie totulŭ, dér totodată ar fi doritŭ sĕ nu şcie nimicŭ, căcĭ tóte aceste 'i sdrobeau inima şi conscienţa.

— „Sunteţĭ căsĕtoriţĭ domnule, căcĭ ne spuneai, că ai avutŭ unŭ băiatŭ?

— „Da!", rĕspunse scurtŭ şi confusŭ Doltsch.

— „Sunteţĭ Americanŭ?"

— „Nu, şi eu suntŭ Europeanŭ."

— Ce, îşĭ cugeta contesa, Europeanŭ cu fiiulŭ Victorŭ, óre sĕ fiă totuşĭ elŭ, elŭ Emilŭ? I se făcea rĕu, nu nu se póte, mĕ înşelŭ, tóte aceste 'i trecură prin capŭ într'unŭ momentŭ.

— „Dér, cum aţĭ devenitŭ aşa părăsită dómnă contesă", reluà mediculŭ vorbirea tremurândŭ, căcĭ, par că ştia rĕspunsulŭ înainte.

Victorŭ se uita la mamă-sa cu o faţă tristă, precând ea începù sĕ-i spună medicului tótă istoria familiei sale.

— „Da, — ḑise ea la fine — l'am iubitŭ, ilŭ iubescŭ acum şi ilŭ voiu iubi în vecĭ, cu tóte că m'a părăsitŭ."

— „Imĭ voi rĕsbuna", — strigà Victorŭ iritatŭ, — „îmĭ voi rĕsbuna, cu tóte că mi-e părinte, merită rĕsbunare!"

Pe Doltsch ilŭ apucà unŭ felŭ de ameţélă. „Ei suntŭ" cugeta elŭ, . . „da ei. — O, de m'ar cunósce odată, că mĕ prea torturéză aşa, cu tóte, că suntŭ pierdutŭ; însĕ o meritŭ, . . . odată numai sĕ-i potŭ strînge la sînŭ pe amêndoi, apoi sĕ morŭ."

Acum, după ce a vĕḑutŭ fidelitatea contesei cătră elŭ înţelegea amorulŭ sincerŭ, acum era uşuratŭ la inimă, ceea ce până acum n'a simţitŭ, da, acum simţea mai multŭ, că iubesce pe Emmi, ca până acum. Mila, compătimirea şi iubirea tóte acestea l'au forţatŭ sĕ ḑică:

— „Décă s'ar reîntórce, l'aţĭ ierta?"

Contesa tótă rĕci la auḑulŭ acestora. „Este elŭ — îşĭ ḑise ea — şi i se părea, că vede pe Emil stândŭ înaintea ei numai acum observa ea mai bine asemĕnarea trăsurilorŭ feţei, ce avea Doltsch cu Emil, deşi acésta era una şi aceeaşĭ persónă! I venea sĕ i sară în gâtŭ, sĕ ilŭ sĕrute, dér se reţinù şi ḑise, cu capulŭ plecatŭ: „Póte, că l'aş ierta".

— „Nu, nu se póte" — ḑise Victorŭ, — „iubescŭ pe mamă-mea cu mult mai tare, decâtŭ sĕ nu-mĭ rĕsbunŭ asupra aceluia, care a nenorocit'o, deşi elŭ îmĭ este tată."

— „Dér, décă l'ai vedea şi şi-ar cere iertare — póte şi elŭ e nefericitŭ; cred, că totŭ l'ai ierta", ḑise mediculŭ cu o voce fórte slabă.

— „Nu, nu se póte".

Contesa într'aceste ilŭ recunoscù pe deplinŭ, o apucă milă faţă de elŭ, da, milă, pentru-că după cum a ḑisŭ dênsulŭ, „póte şi elŭ e nefericitŭ".

— „Mai ştii — cugeta ea — de nu prin nesocotinţa lui, s'a făcutŭ nefericitŭ şi elŭ".

Doltsch îşĭ încrucişà mânile şi cu voce forţată, — căcĭ nu mai putea grăi — ḑise: „Dér décă l'aţĭ vedea aci ce aţĭ face" — apoi căḑù aprópe leşinatŭ pe jilţŭ.

— „Pentru Dumneḑeu domnule, ce îţĭ este" strigà Victorŭ, care din totŭ lucrulŭ n'a înţelesŭ nimicŭ. Eşi apoi imediatŭ după ajutorŭ.

— „Eu suntŭ" — murmurà cu cuvinte abia înţelese mediculŭ, cătră contesă — „eu suntŭ soţulŭ tĕu... eu Emil" şi începù a plânge durerosŭ.

Contesa atuncĭ sărì de pe canapea ilŭ prinse de după gâtŭ, ilŭ sĕrutà cu focŭ, — şi acum plângeau amêndoi. . . .

Când intrà Victorŭ cu apă, nu ştia, ce s'a petrecutŭ, găsindŭ pe mamă-sa acăţată de grumaḑii medicului, plângêndŭ împreună cu elŭ.

— „Victor!" strigà ea vĕḑêndu-lŭ „fiă-ţĭ milă; este . . . . tatălŭ tĕu".

— „Tatălŭ meu?" răcni Victorŭ şi eşì.

Sĕ întórse în curêndŭ cu unŭ revolverŭ.

„Cum, tatălŭ meu, mai cutéză elŭ încă, sĕ te amăgéscă . . . sĕ móră", şi ţîntì revolverulŭ asupra lui. Atuncĭ contesa se repeḑi şi se puse la mijlocŭ şi ḑise: „Nu — Victor nu face nimicŭ,. . . iértă-lŭ, e părintele tĕu."

— „In genunchĭ te pune amărîtule, înaintea mamii mele, te rógă de iertare, apoi sĕ morĭ!"

Mediculŭ, care era deja în genunchĭ, se tîrì înaintea femeii sale. „Suntŭ unŭ laşŭ, unŭ prăpăditŭ, unŭ omŭ fără ca-

legei de naționalitate, apoi a esplicatŭ pericolele ce invólvă *căsĕtoria civilă* și *recepțiunea judaică*, pledândŭ contra lorŭ. Vorbitorulŭ dise, că din aceste legĭ vorŭ trage folosŭ numai câțiva magnațĭ, carĭ rĕvnescŭ la banii Jidanilorŭ, apoi bancherii jidanĭ, carĭ ochescŭ după fetele magnaților. Adunarea a luatŭ conclusŭ de protestŭ, *contra casĕtoriei civile.*

*

Fóia vienesă „Wiener Tagblatt“ publică următórea scire din Berlinŭ: De câteva dile sĕ svonesce, că se pregătesce **o apropiere între cancelarulŭ Caprivi și partida liberală** în cestiunea proiectului militarŭ. Se susține chiar că într'o convorbire cu Caprivi, ar fi declaratŭ Bamberger, că elŭ dimpreună cu soții sĕi de principii ar fi aplecațĭ a primi proiectulŭ militarŭ, pe lângă numite condițiunĭ. Caprivi dândŭ espresiune bucuriei sale pentru acésta a datŭ lui Bamberg sĕ înțelégă următórele: Îndată ce proiectulŭ se va vota cu spriginulŭ liberalilorŭ, din parte-i va fi aplecatŭ a primi serviciulŭ de doi anĭ și remaniarea ministeriului cu liberalĭ. Noulŭ guvernŭ va pune în programulŭ sĕu *lupta energică contra antisemitismului*, ér în urma luptelorŭ născute prin acésta, ar disolva dieta imperială și prusiană și ar ordona nouĕ alegerĭ. — Se mai vorbesce apoi că împĕratulŭ Wilhelm și-a precisatŭ punctulŭ sĕu de vedere în acéstă cestiune, în modulŭ următorŭ: „Vrĕu unŭ guvernŭ tare conservativŭ sĕu liberalŭ, totŭ atâtŭ. Nu vrĕu sĕ mai sciu nimicŭ de-o cestiune militară și celŭ ce-o va pută pustii din lume acela îmĭ ajută, și bucurosŭ așĭ guverna cu acela“. In legătură cu acestea Caprivi a mai declaratŭ, că e gata a forma unŭ mare partidŭ liberalŭ.

Jubileulŭ d-lui Alesandru Romanŭ.

(Cor. part. a „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 4 Februarie 1893.

Banchetulŭ datŭ de junimea academică română din incidentulŭ aniversării a 30-a a profesurei d-lui *Alexandru Romanŭ* a avutŭ unŭ succesŭ strălucitŭ. Junimea nóstră și cu acestŭ prilegiu a datŭ o nouă dovadă despre modulŭ cum trebue sĕrbătorițĭ bărbații binemeritațĭ.

Cu plăcere amintescŭ la acestŭ locŭ că pe lângă tineretŭ au luatŭ parte la acéstă festivitate: D-lŭ vice-consulŭ alŭ României principele *Cantacuzino*, d-nulŭ Iosifŭ *Popŭ*, jude la Curia, d-lŭ secretarŭ alŭ legațiunei române, d-lŭ Dr. Iosifŭ *Romanŭ*, adv. în Oradea-mare, părintele capelanŭ militarŭ *Boldea* și alții.

Programulŭ de manifestațiune se inaugură cu sosirea iubilantului în sala de banchetŭ la órele $8^1/_4$. Primirea a fostŭ mișcătóre. Junimea era arangiată în cor donŭ dela ușa de întrare a salei. Musica cântă marșulŭ naționalŭ. Aparițiunea iubilantului în sală a storsŭ urale lungĭ de „sĕ trăiéscă“. Era o priveliște încântătóre sĕ vedĭ pe venerabilulŭ iubilantŭ în mijloculŭ junimei. Și cum n'ar fi încântătorŭ, când viitorulŭ recunoscĕtorŭ se adună sĕ sĕrbătoréscă pe unŭ bărbatŭ încăruntitŭ de o muncă neobosită pentru prosperarea culturei nóstre românescĭ? Jubilantulŭ cu zîmbetŭ de bucuriă trecŭ printre cordonulŭ junimei, mulțămindŭ la uralele acesteia prin strîngerĭ de mână. După ce jubilantulŭ se mai întreținu în conversațiune și cu óspeții asistențĭ câteva momente, junimea presentă iubilantului unŭ albumŭ și unŭ tablou desenatŭ în oleu cu tótă frumsețea. Albumulŭ era de colóre mai multŭ galbenă, decâtŭ drapŭ, marginile cu baroane în lățime de $2^1/_2$ cm. Colțurile erau învĕlite cu nisce țirade de bronzŭ lucrate artisticŭ. Pe mijloculŭ păreților era depusŭ monogramulŭ iubilantului tăiatŭ din piĕtră, aședată în rame de bronzŭ, ér sub monogramŭ anii 1863—1892. Pe din lăuntru păreții precum și cartónele, căptușite cu colorile roșu, galbenŭ, albastru îĭ dau o înfățișare fórte plăcută. Predarea o făcŭ unŭ tinĕrŭ, care cetĭ adresa de felicitare a junimii academice.

Iubilantulŭ prin cuvinte frumóse și bine simțite mulțămi junimei.

După aceste se servi masa. Șirulŭ toastelorŭ l'a începutŭ ven. iubilantŭ pentru îndelunga viĕță a Majestății Sale Impĕratului-Rege, din grația căruia s'a înființat catedra de limba română. Toastulŭ a fostŭ ascultatŭ în picióre, ér uralele „sĕ trăiéscă“ au rĕsunatŭ lungŭ și imediatŭ musica a esecutatŭ imnulŭ poporalŭ. Alŭ II-lea toast pentru iubilantŭ l'a ținutŭ std. în phil. E. Cristea. Póte cu altă ocasiune voiu pută pune la disposițiunea publicului cetitorŭ acestŭ toastŭ. Stud. în jură A. Cosma gratuléză pe jubilantŭ în numele Magnificenței sale d-lui Rectorŭ alŭ universității și Ilustrității sale d-lui Decanŭ alŭ secțiunei filosofice.

Afară de aceste s'au mai toastatŭ pentru d-na Romanŭ, pentru inteligința română, pentru junimea academică, pentru graiulŭ poporului românŭ și altele. Intre toaste s'au cetitŭ telegramele și epistolele de felicitare, venite din diferite părțĭ. Dintre acestea deocamdată amintescŭ: adresa de felicitare dela Academia română din Bucurescĭ, dela Escel. sa metr. Mironŭ Romanulŭ, dela Ilustritatea sa episcopulŭ Ioanŭ Mețianu, dela Ilustritatea sa episcopulŭ Nicolae Popea, dela Preacuvioșia sa Dr. Ilarionŭ Pușcariu, dela junimea academică din Viena, Clujiu; dela Românii din Hațegŭ și de sub pólele munților apusenĭ, dela societatea teologilorŭ din Sibiiu, Aradŭ și dela alte societățĭ și particularĭ.

Credŭ, că cu altă ocasiune voiu pută sĕ comunicŭ felicitările în întregŭ cu prinsulŭ lorŭ. Banchetulŭ a duratŭ până la 1 óră după medulŭ nopții, când iubilantulŭ după o scurtă vorbire plină de simțirĭ, își luă rĕmasŭ bunŭ dela junime, carea îlŭ petrecŭ cu unŭ întreitŭ „sĕ trăiéscă“, ér musica cântă marșulŭ național.

C.

SCIRILE DILEI.

— 5 (17) Februarie.

Balulŭ curții din Bucuresci. Acestŭ balŭ, care se dă în fiecare anŭ în diua de 1 Ianuarie, s'a datŭ în anulŭ acesta în 1 Februarie, din causă că regele a fostŭ absentŭ din țéră. La acestŭ balŭ se învită cercurĭ largĭ ale capitalei. Lume a fostŭ multă. Miniștri, diplomațĭ, deputațĭ, senatorĭ, funcționarĭ marĭ și micĭ, oficerĭ, comercianțĭ etc. umpleau sala tronului. Intre alții a fostŭ presentŭ și unŭ corespondentŭ alŭ marelui diarŭ ilustratŭ englesŭ „The London Illustrated News“. Princesa Maria era îmbrăcată într'o toaletă splendidă. In primulŭ cadrilŭ, princesa Maria a jucatŭ cu ambasadorulŭ austriac, Goluchowsky, avĕnd de vis-à vis pe soția ambasadorului francesŭ d-na Coutouly cu generalŭ Manu. Prințulŭ Ferdinand cu d-na Eufrosina Catargiu, avea de vis-à-vis pe d. P. Carp cu d-na contesă Goluchowsky. Princesa Maria a mai jucatŭ unŭ cadrilŭ cu d-lŭ Cantacuzino, președintele Senatului și unŭ lancier cu d-lŭ Hardinge, representantulŭ Engliterei Supeulŭ a fostŭ în adevĕrŭ regescŭ și a duratŭ până la 5 óre dimineța. La órele 2 s'a începutŭ cotilionulŭ. Părechia princiară s'a retrasŭ, condusă fiindŭ de regele, care după aceea se întórse și mai privi aprópe o jumĕtate de óră petrecerea.

—x—

Comanda batalionului I de vênătorĭ a fostŭ predată, de cătră d. maiorŭ Cocea, A. S. R. principelui Ferdinandŭ alaltaierĭ. Ceremonia s'a făcutŭ în presența M. S. Regelui, a d-lorŭ: generalŭ I. Lahovari, ministrulŭ de resbelŭ, generalŭ Arionŭ, comandantulŭ corpului II de armată, și a mai multorŭ oficerĭ superiorĭ. După predarea comandei, A. S. R principele Ferdinandŭ s'a pusŭ în fruntea batalionului și a pornitŭ la casarmă. D. maiorŭ Cocea rĕmâne comandantŭ II alŭ batalionului.

—x—

Onóre lorŭ. Din Zsabalya, com Bacica, se scrie, că între Ungurii și Germanii de-acolo decurge o luptă agitată. Maghiarii provocându-se la majoritatea lorŭ s'au adresatŭ cătră episcopulŭ Csaszka sĕ schimbe ordinea de serviciu, adecă plebanulŭ sĕ nu țină decâtŭ predicĭ ungurescĭ. Episcopulŭ șovinistŭ a ascultatŭ rugarea Maghiarilorŭ, însĕ Germanii ore dincioșĭ catolicĭ s'au indignatŭ fórte tare, au scrisŭ episcopului, că trecŭ la confesiunea evangelică, décă va interdice preotului sĕ predice în limba germană. Episcopulŭ a trebuitŭ sĕ cedeze și astfelŭ se predică adĭ și în limba germană și în limba maghiară. Onóre Germanilorŭ din Zsabalya, carĭ au sciutŭ sĕ-șĭ apere dreptulŭ limbii materne față cu tendințele șoviniste ale episcopului lorŭ!

—x—

„Poporulŭ“ se maghiariséză. Sub titlulŭ acesta „Magyar Hirlap“ scrie, că Jidanii din Pojonŭ progreséză grozavŭ în maghiarisare. Senatulŭ școlasticŭ alŭ neologilorŭ a hotărîtŭ, la propunerea învĕțătorului jidanŭ *Berger*, ca tóte obiectele de învĕțămêntŭ sĕ se propună în școla jidovéscă *numai* unguresce, ba chiar și textulŭ hebraicŭ alŭ bibliei sĕ-lŭ traducă pe ungurescĕ învĕțătorii. — Ferîcițĭ Maghiarii, pentru că au astfelŭ de pionirĭ zeloșĭ ai maghiarisării, dér mai ferîcițĭ jidanii, carĭ sciu pe ce cale sĕ cucerescă simpatiile nobilei „națiunĭ!“

—x—

Renumitulŭ corŭ vocalŭ rusescŭ „Sla viansky“, după cum aflămŭ, va sosi aicĭ în Brașovŭ prin luna lui Martie și va arangia unŭ mare concertŭ.

—x—

Procesulŭ de despărțire erarchică dintre Românii și Sĕrbii din Ciacova s'a terminatŭ dilele acestea în favorulŭ Românilorŭ. Se scie, că tribunalulŭ regescŭ din Budapesta ca forŭ de prima instanță, înaintea căruia s'a judecatŭ procesulŭ, a recunoscutŭ cererea Românilorŭ în privința, despărțirii ierarchice, dér a respinsŭ pretensiunea acestora la averile parochialĭ. Ajungĕndŭ procesulŭ, în urma apelatei ridicate din partea Românilorŭ, la tabla regéscă acésta a justificatŭ pretensiunile Românilorŭ și a hotărîtŭ, ca și averile sĕ se împartă între Românĭ și Sĕrbĭ. Acum aflămŭ că și Curia regéscă, ca ultima instanță, la care au apelatŭ Sĕrbii, a confirmatŭ sentința adusă de tabla regéscă. Astfelŭ procesulŭ s'a terminatŭ în favorulŭ Românilorŭ, ér noua comună bisericéscă s'a anexatŭ la diecesa Caransebeșului. In temeiulŭ sentinței trei din cincĭ părțĭ a averii este a Românilorŭ. Se pricepe de sine, că mulțămirea și însuflețirea Românilorŭ, după așa lungă răbdare cu credință, este mare și motivată.

—x—

In protopopiatulŭ gr cat. alŭ Sibiiului, după cum aratâ unŭ estrasŭ din matriculele parochielorŭ, ce-lŭ avemŭ la mână, în cele 33 de parochii ale acestui protopopiatŭ s'au nàscutŭ în decursulŭ anului 1892 cu totulŭ 521 copii, dintre carĭ 269 băețĭ și 252 fetițe Casurĭ de mórte s'au ivitŭ 455. Comparândŭ numĕrulŭ nascerilorŭ cu alŭ casurilorŭ de mórte, resultă *o crescere de 66 indivizi* în cursulŭ anului 1892. S'au cununatŭ în cursulŭ acestui anŭ 120 părechĭ.

—x—

Noua operă a lui Verdi, *„Falstaff“*, s'a representatŭ pentru prima óră Joia trecută la teatrulŭ Scala din Milanŭ, în fața unui publicŭ din celŭ mai alesŭ. După cum vedemŭ din diarele străine, representația a fostŭ unŭ triumfŭ, póte fără sĕmĕnŭ, pentru bĕtrânulŭ maestru Libretulŭ operei este luatŭ din „Femeile vesele dela Windsor“, comedia luĭ Shakespeare. Musica a fermecatŭ literalmente pe totĭ cei de fața. Ovațiunile în sală nu voiau sĕ se mai sfirșéscă. Poetulŭ Carducei și compositorulŭ Mascagni erau printre cei mai entusiaștĭ. Mascagni era mișcatŭ până la lacremĭ. De optŭ orĭ Verdi a fostŭ chiămatŭ la rampă în strigăte entusiaste de Viva Verdi! Manifestațiile s'au repetatŭ, la eșirea publicului, pe strade. Orașulŭ întregŭ era în picióre. Regele s'a scusatŭ printr'o căldurósă telegramă cătră Verdi, că n'a pututŭ participa la acéstă primă representațiune.

—x—

Balulŭ casinei române din Beiușŭ. Din Beiușŭ ni-se scrie: Acestŭ tradiționalŭ balŭ s'a ținutŭ și în acestŭ anŭ la 11 Febr. st. n. fiindŭ presentŭ unŭ publicŭ numerosŭ și alesŭ atâtŭ din Beiușŭ, câtŭ și din provincia. Inteligința maghiară încă a fostŭ bine representată. Seria jocurilorŭ s'a începutŭ cu Ardeleana. Cadrilulŭ și Romana s'au dansatŭ de cătră 26—26 părechĭ. In pausă 13 tinerĭ bine costumațĭ, între aplausele nesfîrșite a celorŭ presențĭ, au produsŭ jocurile clasice: „Călușarulŭ“, „Bătuta“ și „Hora“. Petrecerea a duratŭ până diminéța la 6 óre, când apoi sub impresiunea celorŭ mai plăcute suvenirĭ ne-amŭ depărtatŭ cu toții. Venitulŭ curatŭ, după cum suntŭ informatŭ, se urcă la 40 fl., care sumă se va întrebuința conformŭ scopului pentru augmentarea bibliotecei reuniunei. Intre cei presențĭ au fostŭ dintre dómne: d-na Antalŭ, d-na Buteanu, d-na Buder, Ana Cașolțianu, Florița Danŭ (Budureasă), Frida Erdely, d-na Fassie, d-na Gutmann, Terizia Papp (Căbeștĭ) Antița Papp, d-na Politzer, d-na Radu, d-na E. Poppŭ (Săcalŭ) d-na Tóth, d-na Thury și d-na Maria Waltner. Dintre domnișóre: Marica, Floricа și Silvia Antalŭ, (tóte trei în costumŭ național), Angela și Elena Buteanu, Emilia Buder, Bella Beliczey, Ana Bogdanŭ (Criscior) Luisa Cașolțan, Elena Dronca (Paulișŭ) Lucia Ferentinŭ (Remetea), Rozalia Mihali, Serena Moldoványi, Ema Stieglitz, Marióra Waltner și încă altele a cărorŭ nume nu mi-a succesŭ a'lŭ sci.

Unŭ călĕtorŭ.

—x—

Aurulŭ și argintulŭ în America. Provisiunile de aurŭ ale guvernului se ridică până la 1.111.927.679 dolarĭ. Vaporulŭ englesŭ Bretania pléca spre Europa cu 3.750.000 dolarĭ aurŭ, dintre carĭ 3 150.000 dațĭ de cătră tesaurŭ. Aurulŭ esportatŭ dela 1 Ianuarie se urcă la 15.650.000 dolarĭ. Unŭ vaporŭ englesŭ a plecatŭ cu 250 000 uncii de argintŭ și 105.000 dolarĭ mexicanĭ.

—x—

Programa concertului musicei militare din 19 Februarie este următórea: 1) Mendelssohn: Ouvertura „Die Fingalshöhle“ („Die Hebriden“.) 2) Strauss: valsŭ „Ninetta“, din opera cu acelașĭ nume. 3) Massenet: Divertissement din opera „Manon“. 4) Hoch: „Fantasie bril-

---

racterŭ, te am . . . te-am părăsitŭ“ — dise cu voce tremurătóre — „suntŭ nenorocitŭ, mustratŭ de consciință. . . . . iertare. scumpă Emmi și scumpulŭ meu Victorŭ, iertare și apoi mórte“. . .

Victorŭ la cuvintele aceste se părea slăbitŭ de puterĭ, nu mai putŭ ridica arma asupra tatălui sĕu, unŭ simțŭ curiosŭ i se născŭ de-odată, unŭ simțŭ, pe care până acum nu l'a cunoscutŭ. Era iubirea și respectulŭ față de tată. Mediculŭ se sculă, îlŭ apucă în brațe, îlŭ sărută cu așa focŭ, încâtŭ Victorŭ lăsă arma sĕ-i cadă din mână. Se lăsă cu totulŭ pe sinulŭ părintelui sĕu și părea, că și-a căpĕtatŭ liniștea adevĕrată.

Cine nu cunósce iubirea părintéscă, acela nu scie ce este adevĕrata iubire. Cine nu scie simți cuvintele de mângăiere a părinților, acela nu a avutŭ nicĭ când îndestulire și liniște sufletéscă.

Etă dér, că Victorŭ cuprinsŭ deodată de iubirea tatălui sĕu, se simțea îndestulitŭ și liniștitŭ în brațele lui.

Dupa câteva momente se reculeseră. Nu le venea a crede ceea ce s'a petrecutŭ. Acum toțĭ trei erau mai liniștițĭ.

Contesa a iertatŭ pe soțulŭ ei, asemenea și Victorŭ pe tatălŭ sĕu.

Congresulŭ s'a sfîrșitŭ.

La dorința contesei — care fiindcă era bolnăvicióse deoparte, ér de alta iubirea de patriă nu o lăsa sĕ se înstrăineze — Doltsch a rĕmasŭ în Parisŭ. Elŭ își reluă numele lui adevĕratŭ, pe care și-lŭ schimbase în America.

Deși contesa se simțea acum fórte fericită, starea sănătății a rĕmasŭ totŭ cea veche.

Soțulŭ ei ca medicŭ fórte bunŭ ce era, începŭ o cură specială cu contesa. Ilŭ mustra consciința pentru trecutŭ, acum apoi voia sĕ se ispășéscă de pĕcatele tinerețelorŭ și își da tótă silința sĕ facă pe soția lui fericită și totodată sănĕtósă.

Peste iérnă o ducea în o climă mai caldă. Véra o ducea la băi renumite, apoi pe langă tóte aceste o grija cu consciențiositate. Urmată cura acésta cu astfelŭ de precauțiune, în doi anĭ i-a succesŭ medicului sĕ își védă soția sănĕtósă.

Contesa, dimpreună cu soțulŭ sĕu și-au ajunsŭ apoi ținta și scopulŭ doritŭ: a vedé pe Victorŭ fericitŭ.

Sibiiu, Faurŭ 1893.

lante“ pentru trâmbiță. 5) Liszt „Ungarische Rhapsodie Nr. 6.“ 6) Sommer: „Königin Christine“ Gavotte, b) Strauss: Piccicato polcă din opereta „Nineta“. 7) Schreiner: „Im Zick-Zack“ 8) Dinicu: „Nóptea în pădure“, 9) Czibulca: Cânteců: „Der letzte Gruss“ din opera poporală „Das Edelweiss“ pentru trâmbițe. Bayer: Poutpourriu din baletulŭ „Die Puppenfee.“

—x—

Cununiă. D-lŭ *Alexandru Mureșianu* din Bucurescĭ (România) și d-ra *Maria Deacŭ*, fiica d-lui Gavrilŭ Deacŭ, mare proprietarŭ în Craifalěulŭ de Câmpiă (com. Coșocnei), se vorŭ cununa Dumineca, în 14 (26) Februarie c. — Adresâmŭ tinerei părechĭ sincerile nóstre felicitărĭ.

Unŭ Germanŭ despre Maghiarĭ.

Pe piața germană a apărutŭ ᶁilele acestea o broșură intitulată *„Das deutsche Sprachgebiet in Europa“* scrisă de *Nabert* H, care se ocupă de Ungaria și de tendințele de maghiarisare ale Ungurilorŭ. Estragemŭ din acéstă broșură următórele:

„Maghiarii, negândŭ drepturile și legile seculare, cércă din rěsputerĭ sě maghiariseze pe Germanĭ. Națiunea germană decĭ sě-șĭ țină de-o sfântă datoriă așĭ încorda tóte puterile pentru a împiedeca maghiarisarea fraților noștri germanĭ (pag. 1.)

La sfîrșitulŭ vécului alŭ 9-lea cete răpitóre de hunĭ, Maghiarii, au năvălitŭ asupra Germanilorŭ, carĭ s'au refugiatŭ între munțĭ dinaintea tâlharilorŭ (pag. 20.)

Germanii trebue sě-șĭ recucerésca în Orientŭ terenulŭ pierdutŭ. Lupta contra Maghiarilorŭ, contra vrednicilorŭ urmașĭ ai Hunilorŭ, duréză deja de o miiă de anĭ și ea se va sfîrși numai atuncĭ, când totŭ teritoriulŭ locuitŭ de Germanĭ va fi alŭ Germanilorŭ (pag. 24).

Maghiarii vécurĭ întregĭ au pustiitŭ grozavŭ prin ucidere și aprinderĭ pe Slovacĭ, carĭ au fostŭ nevoițĭ sě se refugieze dinaintea ucigașilorŭ și tăciunarilorŭ (pag. 75).

Scopulŭ guvernului austriacŭ este sě se maghiariseze întrégă Ungaria (pag. 28).

Nicĭ ideiă nu putemŭ avé despre trista stare a Germanilorŭ din Ungaria. Maghiarii făurescŭ legĭ escepționale cu scopŭ de a nimici germanismulŭ și Germanii suntŭ cu totulŭ în stare de neapěrare față cu semibarbarii, adecă cu Ungurii. Ómenii aceștia necinstițĭ falsifică datele recesemêntului poporațiunei, cu scopŭ de a presenta în alte colori silnirea lorŭ contra celorŭ de altă limbă. In statulŭ acesta (Ungaria) se mai facŭ și alte comedii mincinóse, prin carĭ vatěmă adêncŭ dreptulŭ și libertatea. Insășĭ constituția ungurésca este una dintre cele mai josnice minciunĭ... Parte însěmnată a poporațiunei, aceea, despre care guvernulŭ scie, că aprobă disposițiunile de apěsare contra Germanilorŭ, este capabilă de alegere, fără de-a plăti contribuția recerută. La tóte ocasiunile binevenite Maghiarii apasă pe celelalte naționalitățĭ din statŭ. Oaspeții germanĭ tóte le-au datŭ hórdelorŭ lui Arpadŭ, prin ceea ce aceștia se deosebescŭ în câtva de Beduinii jefuitorĭ; dreptŭ rěsplată Maghiarii le-au nimicitŭ tóte drepturile basate pe legĭ, le calcă în picióre celŭ mai sfîntŭ dreptŭ de limba maternă și călcându-șĭ jurămêntulŭ făcutŭ, maghiariséză școlele germane. Maghiarii au adusŭ o lege deosebită cu scopŭ de a maghiarisa pe cei 130,000 Germanĭ din Budapesta. Sperămŭ, că în curêndŭ va urma unŭ astfelŭ de evenimentŭ, care va schimba legile aᶁĭ în vigóre în Ungaria și va mântui pe două milióne de Germanĭ de maghiarisare (pag. 78).

Corespondența „Gaz. Trans.“

Făgărașŭ, 7 Faurŭ 1893.

Domnule Redactorŭ! Despre alegerea de membri municipalĭ întêmplată la 19 Dec. a. tr. în cerculŭ VII electoralŭ în comuna Voila, ca centru alŭ acelui cercŭ electoralŭ, încă nu s'a raportatŭ nimicŭ. Câștigându-mĭ eu informațiunĭ sigure și credêndŭ, că cele petrecute în acelŭ cercŭ vorŭ interesa și pe marele publicŭ românescŭ, îmĭ iau voe a Vě desfășura în liniamente mai generale decursulŭ acelei alegerĭ.

Alegerea s'a începutŭ la 9 óre a. m. sub presidiulŭ d-lui George Dobrinŭ, dirigentŭ școl. în Voila, însărcinatŭ din partea municipiului. La începutŭ se credea, că alegerea are sě decurgă în cea mai bună ordine. Așa s'ar fi și întêmplatŭ, décă nu șĭ-ar fi vîrîtŭ códa în jocŭ duhulŭ disordinei, alŭ jidovului rătăcitorŭ legendarŭ, personificatŭ în persóna vestitului în netrebnicii *Dânilă Gaborŭ*, séu după numele noului botezŭ *Gábor Dániel*, állami-tanitó-u, lăpědatŭ de neamŭ și lege, născutŭ spre ocară în acéstă comună, unde a funcționatŭ și câțiva anĭ ca învěțătorŭ grănițărescŭ, până ce a luatŭ lumea în capŭ și frunᶁă în buză, angajându-se la fabrica maghiarisărei, ca sě fericéscă pe Oltenĭ după tipiculŭ unguresců. Acestŭ netrebnicŭ a luatŭ asupră'șĭ rolulŭ pěcătosŭ de a lucra contra intereselorŭ românescĭ; dér nimenĭ dintre alegětorĭ nu voia a da o para chióră pe palavrele lui, deși șĭ-a bătutŭ gura tótă ᶁiua, îmbătândŭ alegětorii cu apă rece și cu frase góle, că elŭ îi va scuti de dare, de arunculŭ comitatensŭ, va întórce chiar și Oltulŭ îndĕrĕtŭ etc. Decĭ s'a věᶁutŭ silitŭ a păși pe față cu adevěrata-i colóre mongolo-cameleonică și, în alianță cu nisce verĭ primarĭ ai lui, decaᶁuțĭ și ei ca și elŭ în tótă privința, au începutŭ sě provóce scandalŭ, întrebuințândŭ cuvinte de insul a la adresa președintelui și a întregei comisiunĭ electorale. N'au ajutatŭ nimicŭ tóte uneltirile lorŭ mișelescĭ. Alegerea era mai pe sfêrșite și Gábor rěmânea nealesŭ, cu tóte încercările lui insolente. Atuncĭ elŭ dimpreună cu alțĭ trașĭ-împinșĭ, a pusŭ la cale pe věrulŭ sěu, Samoilă Gaborŭ, impusŭ din nou comunei de primarŭ, spre rușinea administrației unguresci. Pândindŭ ocasiunea până la scrutiniu și vědêndu-se omulŭ cu pricina desconsideratŭ după meritŭ, a îndemnatŭ pe věrulŭ sěu, carele abia sta pe picióre de „trézŭ“, ca sě smâncéscă biletele de votare din mâna președintelui și sě le rupă sub rěspunderea lui. Acesta într'o stare anormală a și luatŭ biletele din mâna președintelui, vociferândŭ ca unŭ sělbaticŭ și amenințândŭ pe președinte, a produsŭ scandalŭ ne mai auᶁitŭ numai și numai sě zădărnicéscă alegerea, care nu era după gustulŭ și după calapodulŭ lorŭ, în fine cu forța brachială a întreruptŭ chiar și alegerea, neputêndu-se încheia și subscrie protocolulŭ alegerei.

Președintele și cu alegětorii au trebuitŭ sě părăséscă cancelaria comunală, rěmânêndŭ actele referitóre la alegere pe mâna cavalerilorŭ lui Bachus, carĭ scimbațĭ la față și la vorbă nu mai sěmănau a ființe omenescĭ.

A doua ᶁi s'a făcutŭ arătare, după cum am auᶁitŭ, la oficiulŭ vice-șpanalŭ. Ce pașĭ s'au luatŭ pentru a se pedepsi acea ilegalitate, nu sciu; destulŭ, că în 16 Ianuarie a. c. a fostŭ organisarea primăriei comunale, ér d-lŭ fisolgăbirĕu Herszenyi, — *în contra voinței poporului din comună*, le-a impusŭ din nou de primarŭ pe Samoilă Gaborŭ, eroulŭ ᶁilei din 19 Decemvre a. trec; acésta póte în urma frumóselorŭ isprăvĭ patriotice din aceea ᶁi. Étă dér, că stăpânii ișĭ sciu rěsplăti slugile pentru faptele lorŭ mișelescĭ!

Unde-i aci legea și dreptatea? Fiind-că alegerea primă a fostŭ zădărnicită în modulŭ mișelescŭ arětatŭ, nu s'a pututŭ nicĭ aproba, și așa prin adunarea municipală din 23 Ianuarie s'a ordinatŭ o nouă alegere pe 6 Ianuarie a. c. totŭ sub presidiulŭ dela prima alegere. Acésta i-a fostŭ satisfacția dată până acum. Vomŭ vedé ce va face și justiția.

Așa déră s'a fixatŭ a doua alegere. Acum sě vedețĭ pregătirĭ, svêrcolirĭ și frământărĭ. Eroulŭ ᶁilei din 19 Decemvre Gábor Dániel s'a pusŭ din nou pe lucru. A începutŭ în drépta și în stânga cu declarații, cum va ferici, elŭ, nefericitulŭ, pe cei ce lŭ vorŭ asculta și i vorŭ da votulŭ, ca sě fiă alesŭ de membru în comisiunea municipală. Pe deasupra, ca sě-șĭ câștige aderențĭ și popularitate, des pre care ᶁicea, că are ca nime altulŭ, s'a pusŭ pe „aldămașurĭ“. Rachiu peste rachiu prin tóte dughenele de prin Făgărașŭ, cum apuca cumva vr'unŭ alegětorŭ în cursa-i satanică. Pe altă parte ilŭ mai secundau și alțĭ nemernicĭ, vermulețĭ ticăloșĭ, carĭ voiau a róde la temelia națiunei, din carĭ au eșitŭ. Despre aceștia mai la vale. —

Simțindŭ președintele alegerei pregătirile și uneltirile draconice, ce se făceau, ca sě evite cele întêmplate cu ocasiunea primei alegerĭ, a cerutŭ prin pretura dela Făgărașŭ asistință de gendarmĭ. In ᶁiua de alegere au și sositŭ la fața locului patru gendarmĭ și între alții și solgăbirěulŭ Rusz Károly, celŭ din urmă sub cuvêntŭ, ca sě țină ordinea în faptă însě ca sě fiă și elŭ alesŭ deodată cu uitatulŭ de sine Gábor Dániel.

La órele 9 s'a începutŭ a doua alegere, carea de astă dată a decursŭ în cea mai frumósă ordine, cu tóte că acum au fostŭ mai mulțĭ votanțĭ, ca la prima alegere. La scrutiniu s'a constatatŭ, că au primitŭ mai multe voturĭ următorii: *Basiliu Ratiu*, vicariu 135; *Dr. Nicolau Șerbanŭ*, deput. 125; *Nicolau Grama*, învěțătorŭ 119; *Dumitru Chișereanŭ*, preotŭ 111. Nisce biete de voturĭ forțate și scăldate în rachiu au mai primitŭ: solgăbirěulŭ Rusz Karoly, Ioanŭ Bența recte Bencza János, Bonĕ Gyula și Gábor Dániel, „escelenții“ contra candidațĭ ai partidei contrare.

Acum a doua óră, orĭ chiar a treia óră, s'a pututŭ convinge nemerniculŭ Gábor Dániel, ce plătescŭ palavrele lui și cătŭ prețŭ pune chiar și poporulŭ de rêndŭ pe ele și pe dubiósa-i individualitate. D lorŭ preoțĭ, învěțătorĭ și altĭ inteligențĭ dela sate, vě rogŭ, pentru Dumneᶁeu, nu Vě mai încredețĭ copiiĭ acestei lighióne decăᶁute, ci i ferițĭ de elŭ ca de ciumă și de altă lepră necurată, décă într'adevěrŭ le voițĭ binele și Vě dóre de sórtea și viitorulŭ lorŭ.

Am ᶁisŭ, că alegerea a decursŭ în ordinea cea mai lăudabilă; cu tóte acestea la finea acelei, adecă la încheierea protocolului, unŭ bietŭ de notărěșelŭ cu numele Bencza Iános, pusŭ la cale de stăpânĭ și de uneltele lorŭ órbe, a însinuatŭ protestŭ. Auᶁițĭ, contra unei alegerĭ exemplare, unde lighiónele streine au fostŭ în așa strașnicŭ modŭ bătute și rușinate, se scólă și însinuă protestŭ unŭ notarŭ românŭ. Acéstă nenorocită creatură abia acum de cu rêndŭ, de unŭ anŭ, de doi, cu chinŭ cu vai a făcute o brumă de esamenŭ de notarŭ; ca sě resolvéscă unŭ actŭ, bate calea Făgărașului aprópe ᶁilnicŭ pe la tălmacĭ; în oficiulŭ lui merge așa de sigurŭ, ca orbulŭ prin pădure; elŭ n'are convingerĭ proprii, ci merge încătrău ilŭ împingŭ alții și instinctulŭ de alimentare. Vedețĭ, unulŭ ca acesta vine sě protesteze o alegere esemplară și ca unŭ resultatŭ atâtŭ de strălucitŭ românescŭ! Dómne értă-i, amărîtului, că nu scie ce face! Unŭ sfatŭ prietinescŭ totŭ i așĭ da: D-le Bencza Iauos, veᶁĭ și d ta bine, că mâna d-tale nu-i pentru pénă, ér la oficiu te pricepĭ ca olariulŭ la păpucĭ; lasă lŭ mai bine altora și d-ta te apucă de córnele plugului, dór vei face vr'o ispravă mai bună, căcĭ din picióroange, în care ețĭ pusŭ din milă și grațiă, poțĭ cădé ușorŭ!

Intre uneltele stăpânilorŭ au mai fostŭ și alțĭ cățeĭ și căpăĭ de vênatŭ, carĭ de astă dată nu se mai numescŭ, căcĭ au imblatŭ, cum se ᶁice, cam cu códa între picióre. Aibă însě de grijă, că de altă-dată nu va fi crutatŭ nicĭ botulŭ lorŭ, décă nu se vorŭ purta omenesce.

După cum am înțelesŭ, celŭ mai mare zelŭ pentru învingerea Românilorŭ l'a desfășuratŭ d-lŭ Dr. Nicolau Șerbanŭ, carele n'a voitŭ sě lase sě se încuibe în comuna sa natală insectele părăsite și liliecii.

Nu tîrăindu-ne, nicĭ cerșindŭ grațiă, ci numai lucrândŭ românesce și cu bărbățiă ne vomŭ impune dușmanilorŭ și ne vomŭ elupta posiția, ce ni se cuvine ca națiune gelósă de trecutulŭ și viitorulŭ sěu! Onóre bravilorŭ luptătorĭ, — disprețulŭ tuturorŭ ómenilorŭ de bine trădătorilorŭ de neamŭ!!

Veritas.

Literatură.

A apărutŭ:

Lumea ilustrată Nr. XIX. Sumarulŭ: Omagiu A. A. L. L. Regale de George Coșbucŭ; Ispravniculŭ, (novelă) Tihamer de Margitay (studiu). Metalulŭ viitorului; O rěsbunare (novelă); Nunta din Sigmaringen. Apoi conține și mai multe poesii și ilustrațiunĭ; Cristofor Columbŭ, Breaza, Doi fluturașĭ, Loki și Sigyn; Luna de miere; Tinerețe; Palavre de amorŭ; Portretele A. A. L. L. Regale principele Ferdinandŭ și principesa Maria. Ca suplementŭ conține: Maria Polca, pentru piano, dedicată principesei Maria de Edimburg, de Max Honigmann.

NECROLOG. **Iustinŭ Simonetti**, parochŭ gr. cat. în Spinĭ, a réposatŭ la 14 Februarie n. în alŭ 52-lea anŭ alŭ etăției și alŭ 27-lea alŭ preoției sale. Ilŭ jălesce întristata-i soțiă Veronica n. Daianu, cu fiii sěi Iustinŭ, Silviu, Virgilŭ și Victorŭ; apoi frațĭ, surorĭ și alte rudenii.

— **Maria P. Pană** n. **Panțu** a rěposatŭ în Brăila la 23 Ianuarie v. în etate de 44 anĭ. O jălesce întristatulŭ soțŭ Petru P. Pană cu optŭ fii ai sěi.

CONCURSŬ.

La Comitetulŭ subscrisŭ au devenitŭ vacante câteva ajutóre de ale societății „Transilvania“, menite pentru elevĭ de meseriașĭ, aicĭ în Brașovŭ. Doritorii de a obținé vre-unulŭ din acestea sě-șĭ adreseze petițiile motivate președintelui subscrisŭ, celŭ multŭ *până la sfêrșitulŭ lui Februarie* n. a. c.

Brașovŭ, din ședința Comitetului Aossoc. pentru sprigInirea învěțăceilorŭ și sod. r. țănută la 15/27 Ian. 1893.

N. P. Petrescu, președinte. **Arseniu Vlaicu**, secretarŭ.

DIVERSE.

Fuga unei locomotive. Acum câte va ᶁile s'a întêmplatŭ pe linia ferată Bietigheim-Mühlacker în Würtemberg, unŭ casŭ destulŭ de straniu, fuga unei locomotive, cu numele „Drachenstein“. Acésta alerga cu mare iuțélă trăgêndŭ după ea unŭ trenŭ cu pasagerĭ, de o dată se desfăcură lanțurile și locomotiva fugi singură înainte cu o iuțélă grozavŭ de mare. Mașinistulŭ și fochistulŭ au fostŭ asvârlițĭ la pămêntŭ ast-felŭ că pe mașină nu mai era nimenĭ s'o oprescă. Se înștiințară numai decâtŭ tóte stațiile pe unde trebuia sě trécă mașina. Ea n'a pututŭ fi oprită de câtŭ când vitesa ei s'a diminuatŭ puținŭ, ne maifiindŭ destulŭ focŭ și atuncĭ grație unui curagiosŭ mașinistŭ, care lângă stația Mühlacker îndrăzni sě se arunce pe locomotivă și s'o oprescă.

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Cursulŭ la bursa din Viena

din 15 Februarie st. n. 1893.

Renta de aurŭ 4%	115.75
Renta de hârtiă 5%	102 25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	122.40
dto argintŭ	102.70
Amortisarea datoriei căilorŭ feratede ostŭ ungare (prima emisune	120 10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de	
Bonurĭ rurale-ungare	96 20
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	97 50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	151.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	144.—
Renta de argintŭ austriacă	99 20
Renta de hârtiă austriacă	98.85
Renta de aurŭ austriacă	118.90
Losurĭ din 1860	147.90
Acţiunile băncei austro-ungare	993.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr	379 25
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	328. —
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.67
Napoleon-d'orĭ	9.61½
Mărcĭ 100 împ. germane	59.17½
Londra 10 Livres sterlinge	120.95

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria **Nicolae Ciurcu**, și în tutungeria **I. Gross.**

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ . . . . 10 fr.
Pe șése lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ . . . . 2 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 1 fl. —
Pe trei lunĭ . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ . . . . 8 francĭ.
Pe șése lunĭ . . . . 4 francĭ.
Pe trei lunĭ . . . . 2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1892.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ
Viena	10.00	8.05		2.15
Budapesta	8.25	1.55	5.50	9.15
Szolnok	11.38	4.14	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	2.12
	4.—	7.15	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.30	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		4.07	
Bucia	0.00	0.—		
Ciucia	6.31	9.07	4.53	4.17
Huedin	7.12	9.37	5.32	4.50
Stana	7.29		5.48	
Aghiriș	7.49		6.08	
Gârbău	8.01		6.24	
Nădĕșel	8.14		6.39	5.42
Clușiu	8.29	10.37	6.59	5.55
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.32	8.45	6.34
Ghiriș	10.08	12.50	10.21	7.34
Cucerdea	10.37	1.25	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.43	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.52	11.26	
Aiudŭ	11.28	2.18	11.54	8.22
Teiușŭ	11.45	2.40	12.18	(8.38
	12.13		12.58	(8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blașiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copșa mică	1.51		2.48	(9.48
	2.12		3.03	(9.50
Mediașŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighișóra	3.46		4.49	11.04
Hașfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Brașovŭ	8.—	Tren de pers.	10.05	(2.09
		11.—	Tr. ac. 5.15	(2.19
Timișŭ		12.26	5.57	3.01
Predealŭ		1.11	6.29	3.31
Bucuresci		8.35	12.10	9.15

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Bucuresci	7.40		8.50	Tr. ac. 4.45
Predealŭ	1.12		5.16	9.12
Timișŭ	1.42		5.57	9.41
Brașovŭ	2.18	4.20	6.58	10.17
	2.48	4.48		7.23
Feldióra	3.19	5.07		8.03
Apaţa	3.40	5.42		8.37
Augustinŭ	3.56	6.09		9.04
Homorodŭ	4.29	6.55		9.46
Hașfalĕu	5.34	8.23		11.03
Sighișóra	5.54	8.53		11.29
Elisabetopole	6.21	9.31		12.06
Mediașŭ	6.42	10.09		12.37
Copșa mică	6 55	10.31		12.53
	6.57	10.47		1.18
Micăsasa		11.06		1.39
Blașiu	7.31	11.42		2.13
Crăciunelŭ		11.57		2.27
Teiușŭ	8.—	12.28		2.49
	8.07	1.08	12.54	3.47
Aiudŭ	8.24	1.35	1.23	4.07
Vinţul de sus		2.05	1.51	4.28
Uióra		2.13	2.00	2.34
Cucerdea	8.54	2.31	2.08	4.52
Ghirișŭ	9.23	3.18	3.—	5.26
Apahida		4.45	4.23	6.34
Clușiu	10.45	5.14	4.48	6.52
	11.01	6.14	5.25	7.40
Nădășelŭ		6.29	5.43	8.50
Ghîrbău		6.53		8.05
Aghirișŭ		7.02	6.07	8.19
Stana		7.28		8.43
B. Huiedin	12.47	7.53	6.39	9.12
Ciucia		8.31	7.08	9.51
Bucia		8.51		9.56
Bratca	1.26	9.10	7.47	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.13	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.38	11.51
	2.25	11.04	8.43	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.05	2.24
Szolnok	5.23	3.31	11.46	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.50	8.40
Viena	1.55	3.00	7.20	6.20

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuș

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.00	8.05	2.15
Budapesta	8.10	1.56	9.30
Szolnok	11.04	4.02	1.05
Aradŭ	3.45	6.57	5.24
	4.30	T. d. per. 2.34	5.46
Glogovaţŭ	4.42	2.54	5.57
Gyorok	5.03	3.34	6.19
Paulișŭ	5.14	3.58	6.30
Radna Lipova	5.32	4.20	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzova	6.12		7.27
Soborșinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.35
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Braniciĭca	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	10.00		10.19
Orăștia	10.25		10.50
Șibotŭ	10.44		11.16
Vinţ. de josŭ	11.58		11.44
Alba-Iulia	11.29	7.05	12.06
Teiușŭ	11.56	7.40	12.38

Teiuș-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Teiușŭ	3.04		1.39
Alba-Iulia	3.40		2.19
Vinţ. de josŭ	4.58		2.36
Șibotŭ	4.20		3.03
Orăștia	4.42		3.30
Simeria (Piski)	5.43		4.17
Deva	5.59		4.33
Braniciĭca	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.54
Soborșinŭ	8.03		6.24
Bĕrzova	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.28	7.46
Paulișŭ	9.58	5.50	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8.08
Glogovaţŭ	10.34	7.01	8.30
Aradŭ	10.46	7.20	8.40
	11.18	8.20	9.05
Szolnok	4.15	11.15	2.21
Budapesta	7.25	1.20	5.50
Viena	6.20	7.20	3.—

Copșa-mică—Sibiiu

Copșa mică	3.—	10.57	7.10
Șeica-mare	3.31	12.22	7.43
Loamneș	4.15	12.40	8.27
Ocna	4.46	12.50	8.59
Sibiiu	5.10	2.26	9.23

Sibiiu—Copșa-mică

Sibiiu	7.35	4.49	10.17
Ocna	8.02	5.09	10 43
Loamneș	8.30	5.32	11.09
Șeica-mare	9.05	5.59	11.40
Copșa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea- Oșorheiu - R.-săs.

Cucerdea	2.35	8.20	2.41
Ludoș	3 26	9.11	3.27
Oșorheiu	5.07	11.39	5.14
	5.50	12.20	5.3
Regh.-săs.	7.15	1.15	7.15

Regh.-săs. - Oșorh.- Cucerdea

Regh.-săs.	3.44		3.22
Oșorheiu	5 14	9.35	5.05
	5.20	10.05	5.54
Ludoș	7.—	12.31	7.41
Cucerdea	7.47	1.15	8.25

Simeria (Piski) Petroșenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.23	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	1.21	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroșenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroșenĭ-Simeria (Piski)

Petroșenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Simeria (Piski)—Hunedora

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.56
Cerna	11.13	5.03	10.08
Hunedóra	11.48	5.38	10.32

Hunedora—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5.28	3.20	8.10

Aradŭ—Timișóra

Aradŭ	6.15	11.30	5.58
Vinga	7.32	12.47	6.46
Timișóra	8.42	2.04	7.39

Timișóra—Aradŭ

Timișóra	8.—	1.11	8.15
Vinga	9.02	2.46	9.46
Aradŭ	9.44	3.50	10.55

Brasov—Zĕrnești

Brașov	8.35	4.55
Zĕrneștĭ	10.28	6.36

Zĕrnesti—Brașov

Zĕrnescĭ	5.00	12.20
Brașov	6.29	1.44

Ghirișŭ—Turda

Ghirișŭ	7.48	10.35	3.40	10.24
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirișŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirișŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Brașov—Ch.-Oșorheiu.

Brașovŭ	8.50	3.10
Uzonŭ	9.43	4.23
S.-Georgiu	10.32	5.03
C.-Oșorheiu	12.54	7.26

Sighișóra—Odorheiu

Sighișóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighișóra

Odorheiu	8.15	3.15
Sighișóra	10.52	6.10

Ch.-Osorheiu—Brașov.

Ch.Oșorheiu	4.30	2.45
S.-Georgiu	6.53	5.30
Uzonŭ	7.00	5.45
Brașovŭ	8.25	7.26

Mureșŭ-Ludoșŭ—Bistriţa

Murĕșŭ-Ludoșŭ	4.—
Ţagu-Budatelecŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureșŭ-Ludoșŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budatelecŭ	4.15
Murĕșŭ-Ludoșŭ	7.21

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.45
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	7.03

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.